

καθ' θν τὸ ἀνεκάλυψαν. Πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Βιτώρια ἀνεγνώστε πορθμόν ἔχοντα τὸ ίδιον μα τοῦ πλοίου. Οἱ Μαγγελᾶν ἐπεψήσατε τὰ τρία πλοῖα καὶ ἀνακάλυψιν, ὑποχρόμενος νὰ τοὺς ἀναμείνῃ ἐπὶ τοῖς ἡμέρας. Ἐνδέξατε τὰ τρία πλοῖα κατεγύρω τοῦ Ιεροῦ τὴν ἀποστολὴν, ἐν ἐκ τούτων τὸ περὶ τὸν Μεσαίου διευθυνόμενον παρεισύρθη ἀπὸ τὴν παλιόροήν την πλήρωμα ἐπανέστρεψε ἀπαλλάξην τὴν πορείαν τῆς ἡμέρας. Εἳς ἐκ τῶν δύο ἀνεκάλυψε εὐρύχωρον καὶ ἔχοντα σποράδην σκοπέλους καὶ υφάλους. Τὸ τρίτον ἀνεκαλούμενο τὴν πορείαν του ἀσχέδιον τριῶν ἡμέρας ἀποκρίπως. Ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, ἐκ τοῦ πατέρου τῶν βυσμῶν, καὶ ἐκ τῆς παρατηρήσεως; τῶν πατέρων, δὲ πλοίαρχος ἐσυμπέρανε, διὰ τὸ βραχίων οὗτον ἡ θαλάσσης πιθανόν, διὸ πορθμός τις, τοῦ δποίου ὑπάτερον ἐξ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ συνεκείνων μετὰ τῶν τοῦ Ἰνδικοῦ Ωκεανοῦ.

Μὴτρα τὴν χαράν τὴν δοίαν τῷ ἐπροξένησαν ἡ προποίη αὐτῆς ἀνακάλυψις, δὲ Μαγγελᾶν περιέμενεν τὴν διάγα τῆς ἡμέρας μετὰ τὴν μεταξύ των προσδιοίσιον προθεσμίαν τὸ πλοῖον τοῦ Μισκίτου ἐπομένῳ λαβόν τὰς γνώμας τῶν ἀτλαντικῶν διευθυντῶν, διέβη τοφθρόνη τὸν βραχίονα τῆς θαλάσσης, διπλαὶς φέρει τὴς σημερινοῦ τὸ δύομά του. Η εἰσοδος τοῦ πλοίου κεῖται 50° 50'. Ν. Ή περιφέρεια του εἰπείπου 110 λευγῶν εἰς πολλὰ μέρη εἴσαι ἀριθμός χωρών, ἵνῳ εἰς ἄλλα ἔχει μόνον 1 1/2 πολιτηματικά τῆς μιᾶς ἀκτῆς εἰς τὴν ἄλλην. Τῶν δύο ἀκτῶν ἡ γῆ ὑψητος ἀκτῶν εἰστιατικῶν, τὸ δρόμον της επεμένει ἀπὸ γιόνων 50 λευγῶν περιφερείας. Σημάτων εἰς τινὰ μέρη ἡ καταφέρεια τοῦ δύομον πληκτοῦ πληγίου τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ γῆ κατάρυθμη ἀπὸ δένδρων καὶ γλόρης παρουσίᾳς θέαν τερψικρατικήν. Εἶδος μάρτιδας μετὰ τὴν εξασθόντης τὸν πορθμὸν, τὸν 28 Νοεμβρίου 1520, εὑρέθη εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Η παραλία ἀποπεριστοῦτο διέξαγε ἀκρωτηρίου, καὶ ἡ Τειροράς ἔκειτο πρὸς Αίγαλον τοῦ Μεγάλου Ωκεανοῦ ἐχαιρετήθη ἀπὸ τοὺς πλευράς μὲν φωνές ἐθουσιασμοῦ, καὶ ἐνέπλησεν ἀπὸ πριστηνῶν τὴν φυσὴν τοῦ Μαγγελάνου, μεμιγμένη μὲν δικαίων ὑπερηφάνειαν, ἡ ἀτάραχης καὶ τεμνοπρεκτής τὴν δοίαν εἶχε τότε δὲ νέον. Ωκεανὸς παρετείνει τοὺς Εὐρωπαῖους νὰ τὸν διομάσσουν. Εἰρηγνούστηκε. Επλεον ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς ταύτης θαλάσσης διδύνεται: 70 λευγας καθ' ἡμέραν. Μὲν δῆμην τὴν μὲν αὐτὴν κίνησιν αἱ ἡμέραι παρήρχοντο, καὶ αἱ περιφοραὶ ἐξέλιπον, ἡ ταλαιπωρεία τῶν ναυτῶν ἦτοι διδολική, καὶ αὐτοῦτοῦ ὑδάτους τὴν δόξινη ἡλιάτην ὥστε ἀκεχθεῖς ἐλάμβανε μόνον δυο διπύρους ἀρτους· διλίγον καὶ πύτα τὰ παλαιτα δέρματα ἐμπλάκυνον περιμόνιον δέδωρ. Η στομακάκη ἡνώθη μὲ τὸν λιμόν, καὶ τὰς ἀνδρες ὡς εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐπέπεσον κατὰ δυστυχοῦς Παταγόνος, διπλαὶς αἰφνιδίως μετέβη εἰς γεννήσασαν οὐτὸν γῆν.

Πλος πάντων ἀροῦ διέτρεξεν ἀρκετὰς μυριάδας τῶν, καὶ μὴ δύοτες ἐκτὸς τινῶν μικρῶν νήσων ἔησαν οὐδέτεροι, δὲ Μαγγελᾶν διεπέρασε τὴν γραμμὴν

6 Μαρτίου 1521 ἀνακαλύψας τρεῖς νήσους Υου-

τους Σαῦπανην Γινιάνην καὶ Ἀγουγάνην. Οἱ ναύαρχοι ἥθελησεν ν' ἀναβῆ ἐπὶ τῆς μεγαλητέρας διὰ νὰ λαβῇ δληγόντας τὴν ἀναψυχὴν ἀλλ' οἱ ἐγχώριοι ἐφάνησαν τοσοῦτον ὁληροὶ καὶ ἐπιτῆδειοι κλέπται, ὥστε καθεὶς ἐπρεπενὴ πάχυνθινή ἦπ' ἔκει. Οὗτοι πατηκαλούθουν τὰ πλοῖα μὲ τὰ μονόξυλα τῶν, καὶ ἐπροσπάθουν ν' ἀρπάζουν πᾶν διῆναντες δὲ Μαγγελᾶν ἡναγκάσθη ν' ἀποβῆ μετ' ὅρδοντος νουτῶν διὰ νὰ περιστείῃ τὰς ζημίας ἃπειν τῷ ἐπροξένου, ἐφόνευσε μέγαν ἀριθμὸν ἐγχώριων, ἐνέπρησε τὰς καλύβας των καὶ ἐστημάτισε τὰς γαίας ταύτας διὰ τοῦ δύναμτος τῆς ποιητικῆς τῶν κλεπτῶν, εἶναι τὸν ἔγνωσμένον σύμπλεγμα τῶν Μαριάννων τῆς ουρανού.

Οἱ αὐτόχθονες ἦσαν ἐλαύχροοι, πειρεφέροντο διδύμους τινὲς μεταξὺ τούτων ἐφερον κάλυμμα ἐκ φύλλων φύσικος αἱ κόμαι των μελαναῖ καὶ ἀρκετά μακραῖ ἔχριον τὸ σώμα των ἀπὸ καρυέσαις τοῦ κοκορούντος ἐβαπτούντο διδόντας των μελανούς ἡρεμούρους. Αἱ γυναικεῖς ἐφερον φόρεμα κατασκευασμένον ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ φλοιοῦ τοῦ φύσικος εἶχον κόμας μελανὰς καὶ πυκνὰς, αἰτιεῖς ἐφύνοντο μέχρι τῶν κνημῶν των. Εγναγολοῦντο ἐντὸς τῶν καλυθῶν των κατασκευάσουσαν λεπτὸν νῆμα καὶ φιλάθας ἐκ τῶν ίνδων τοῦ φύσικος, καὶ κλίναται των ἐσύγκειντο ἐκ τῶν αὐτῶν φιλάθων, θεμέναι ἡ μία ἐπὶ τῆς ἀλλας· τὰ δηλα τοῦ λαοῦ τούτου συνισταντο ἀπὸ ῥέπαλα, λήγοντα εἰς διστοῦν ἡ τροφὴ του ἡτον πτηνὸν, ὀλύρια, μαχρὰ σῦκα τῶν διγυνάσιων καὶ κάρυα τοῦ κοκορούντος· τὰ ίντια τῶν μονοξύλων των ήσαν κατασκευασμένα ἀπὸ πλατέα φύλλα τοῦ φύσικος συδραμένα, καὶ τὰ πλαῖτα των ἐνσυπηγοῦντο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ τὰ ἄκρα, ἀνανα ἐπλεον μετ' ἔξισιον ταχύτητος.

Ο Μαγγελᾶν ἀνεκάλυψε τὴν 10 Μαρτίου ἐκ τῶν Μαριάνων νήσων, καὶ τὴν ἐπαύριον ἀνεκάλυψεν ἀκτούς κητῶν τινὰ νῆσον, ἐπὶ τῆς δοπιάς εῦριν ἀρθόντος καρπούς καὶ βδωρ ἐξαίρετον· ἐντὸς διεμενον ἐπὶ τῆς νῆσου ταύτης, ἐπεσκέφθησαν τούς· Ισπανούς οἱ κάτοικοι τοῦ πλησίου τόπου, φέροντες πρὸς αὐτούς ιχθύας· καὶ ποιόν τι ἐκ τοῦ καρύου τοῦ φύσικος προσκλήθεντες νὰ διπάγωσιν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Ναυάρχου, τοσοῦτον ἐτραχηλήσαν εἰς τὸν κρότον τοῦ τηλεόδου, τὸ δοπιόν ἔργον πρὸς τιμήν των, ὥστε μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἥδυνθησαν νὰ τούς καθησυχάσουν.

Σχεδύν δέκα ἡμέρας οἱ Ισπανοί ἀνεπαύθησαν ἐκ τῶν μαχρῶν μόχθων των, ἀνανεόσαντες τὴν προμήθειαν τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ βδατος· ἐπομέως ἐπανέλαβον τὴν πορείαν των, διευθυνόμενοι πρὸς Δ. κατὰ τὸ Μ. Δ. μέρος.

Τὴν πέμπτην ἑδδομάδα τῆς τεσσαρακοστῆς διηματζομένην τοῦ Λαζάρου, ἀνεκάλυψαν σύμπλεγμά τι νήσων, τὸ δύοτον δινόμαστον Ἀρχιπέλαγος τοῦ Αγίου Λαζάρου, οἱ νῦν Φιλιππίται νῆσοι· πρὶν ἐτικεφθῶσι μίαν τῶν νήσων τούτων δινομαζομένην Βουθούλα, παρετήρησαν πολλὰς ἀλλας τὰς δοπιάς δινόμαστον Ζεύρον, Μεσσάρην καὶ Καλαγγάρην· η Μεσσάνη εἶχεν ἀρθονίαν δρνίθων, κυρῶν, γατῶν, χοίρων, αἰγῶν, πορτοκαλλεῶν καὶ ἀρωμάτων.